

Nr 27

Av herrar **Eriksson** i Bäckmora och **Vigelsbo**, *angående vissa pensionärers rätt till ersättning för sjukhusvård.*

(Lika lydande med motion nr 15 i Första kammaren)

Enligt lagen om allmän försäkring utgår bland andra förmåner även ersättning för sjukhusvård under obegränsad tid. Från denna huvudregel göres emellertid undantag för folkpensionärer. Det föreskrives nämligen i gällande lag, att de, som fyllt 67 år eller dessförinnan börjat uppbära ålderspension eller hel förtidspension från den allmänna pensioneringen, åtnjuter ersättning endast under sammanlagt 180 dagar. Utifrån sociala rättvisesynpunkter måste det anses klart otillfredsställande att undantaga gruppen folkpensionärer från denna sociala och ekonomiska trygghet.

Med ålderdomens inträde följer oftast en allmän nedsättning av kroppens motståndskraft och funktioner, varvid risken för ohälsa och krämpor ökar i motsvarande grad. Icke sällan inträffar just i dessa åldersgrupper sjukdomstillstånd, som kräver långvarig och upprepade sjukhusvård långt utöver de 180 dagar under vilka ersättning från försäkringskassan utgår. Sjukhusvård utöver dessa 180 dagar får således betalas av den sjuke själv. För pensionärer, vilkas huvudsakliga inkomst utgöres av ålderspension eller förtidspension, måste en sådan ordning vara ekonomiskt betungande och föga rättvis mot dessa grupper av medborgare.

Under hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen för sin del måtte besluta om sådan ändring i Lag om allmän försäkring, att person, som åtnjuter folkpension eller hel förtidspension, kan uppbära ersättning för sjukhusvård under samma villkor som annan försäkrad, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig ändring av författningstexten.

Stockholm den 12 januari 1966

John Eriksson
i Bäckmora

Sven Vigelsbo